

Zadeva C-242/09

Albron Catering BV

proti

FNV Bondgenoten in Johnu Roestu

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe,
ki ga je vložilo Gerechtshof te Amsterdam)

„Socialna politika – Prenos podjetij – Direktiva 2001/23/ES – Ohranitev pravic delavcev – Koncern, v katerem so delavci zaposleni v družbi ‚delodajalki‘ in za stalno napoteni v ‚operativno‘ družbo – Prenos operativne družbe“

Sklepni predlogi generalnega pravobranilca Y. Bota, predstavljeni 3. junija
2010 I - 10312
Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 21. oktobra 2010 I - 10324

Povzetek sodbe

1. *Socialna politika – Približevanje zakonodaj – Prenos podjetij – Ohranjanje pravic delavcev – Direktiva 2001/23 – Odsvojitelj – Pojem (Direktiva Sveta 2001/23, člen 2(1)(a))*
2. *Vprašanja za predhodno odločanje – Razlaga – Časovni učinki razlagalne sodne odločbe – Retroaktivni učinek – Meje – Pravna varnost – Odločanje Sodišča po prostem preudarku (člen 267 PDEU)*

1. Pri prenosu – v smislu Direktive 2001/23 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov – podjetja, ki je del koncerna, na podjetje, ki ni del koncerna, je mogoče kot „odsvojitelja“ v smislu člena 2(1)(a) navedene direktive obravnavati tudi podjetje iz koncerna, v katerega so bili delavci za stalno napoteni, ne da bi bili s tem podjetjem povezani s pogodbo o zaposlitvi, čeprav v tem koncernu obstaja podjetje, s katerim so bili zadevni delavci povezani s tako pogodbo o zaposlitvi.

fizične osebe, ki je odgovorna za gospodarsko dejavnost prenesene enote in ki iz tega naslova kot delodajalec delavcev te enote določa delovna razmerja s temi delavci, če je treba, tudi brez pogodbenih razmerij s temi delavci, položaj pogodbenega delodajalca, ki vendarle ni odgovoren za gospodarsko dejavnost prenesene gospodarske enote, pri določitvi odsvojitelja ne more sistematično prevladati nad položajem nepogodbenega delodajalca, ki je odgovoren za navedeno dejavnost.

(Glej točke 24, 25, 28, 29 in 32 ter izrek.)

Namreč to, da se na podlagi člena 3(1) Direktive 2001/23 na dan prenosa zahteva bodisi pogodba o zaposlitvi bodisi – alternativno in torej ekvivalentno – delovno razmerje, vodi k sklepu, da se glede na cilj zakonodajalca Unije nikakor ne zahteva pogodbeni vez z odsvojiteljem, da bi delavci lahko uživali varstvo, dodeljeno z Direktivo 2001/23. Iz Direktive 2001/23 pa ni razvidno, da bi v odnosu med pogodbo o zaposlitvi in delovnim razmerjem obstajalo podredno razmerje in da bi zato bilo treba v primeru več delodajalcev sistematično dati prednost pogodbenemu delodajalcu. Ker prenos podjetja v smislu Direktive 2001/23 predstavlja zlasti spremembo pravne ali

2. Sodišče sme pri izvajanju pristojnosti, ki mu je dodeljena s členom 267 PDEU, le izjemoma z uporabo splošnega načela pravne varnosti, ki je bistven del pravnega reda Unije, omejiti možnost vseh zainteresiranih, da se sklicujejo na določbo, ki jo je samo razložilo, zato da bi izpodbijali pravna razmerja, ki so nastala v dobri veri. Za določitev take omejitve morata biti izpolnjena dva bistvena pogoja, in sicer dobra vera zainteresiranih in nevarnost resnih težav. Če ni bil predložen noben konkreten dokaz o ob-

stoju nevarnosti resnih težav, povezane s številnimi zahtevki, ki bi zaradi sodbe Sodišča o razlagi Direktive 2001/23 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev pri prenosu podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov lahko bili vloženi proti podjetjem, ki so izvedla prenos, ki spada na področje uporabe te direktive, učinkov take

sodbe ni treba časovno omejiti. Poleg tega dejstvo, da je podjetje, ki je izvedlo tak prenos, že izplačalo odpravnino delavcem, ki so nastopili službo v podjetju pridobitelju, nikakor ni upoštevno.

(Glej točke 36, 38 in 40.)